

Силабус навчального курсу
Історія виконавства / Історія музично-теоретичних систем (музикозн., композ.)

Основні характеристики		
Назва українською	Історія виконавства / Історія музично-теоретичних систем	
Назва англійською мовою	History of performing arts / History of musical-theoretical systems	
Код	02 «Культура та мистецтво»	
Спеціальність	025 «Музичне мистецтво»	
Фахова кваліфікація	Спів, Фортепіано, Хорове диригування, Оркестрові духові та ударні інструменти, Оркестрові струнні інструменти, Народні інструменти, Оперно-симфонічне диригування, Музикознавство, Композиція	
Освітня програма	Освітньо-професійна	
Рівень освіти	Перший (бакалаврський)	
Рік навчання	Другий (третій семестр)	
Форма навчання	Денна/заочна	
Кількість годин / кредитів ECTS	60/2 кредити ЄКТС	
Розподіл годин за видами занять	Лекції	Самостійна робота
	30 годин — денна форма 10 годин — заочна форма	30 годин — денна форма 50 годин — заочна форма
Контрольні заходи	Екзамен 1 (третій семестр)	Атестація -
Статус дисципліни /	обов'язкова, цикл фундаментально-професійних дисциплін	
Мова викладання	українська	
Кадрове забезпечення		
Кафедра, що забезпечує викладання	Кафедри: хорового диригування; сольного співу; фортепіано; струнних інструментів та оперно-симфонічного диригування; оркестрових духових та ударних інструментів; народних інструментів / теорії музики та композиції; історії музики та музичної етнографії;	
Викладач (лекційні заняття)	<p>Заболотна Ніна Георгіївна, кандидат мистецтвознавства, професор, заслужений діяч мистецтв України</p> <p>Балан Олена Леонідівна, кандидат педагогічних наук, доцент кафедри спеціального фортепіано</p> <p>Лясота Володимир Михайлович, заслужений артист України, доцент</p> <p>Буркацький Зиновій Павлович, кандидат мистецтвознавства, професор, засл. діяч мистецтв України</p> <p>Черноіваненко Алла Дмитрівна, професор, доктор мистецтвознавства</p> <p>Захарчук Тетяна Григорівна, професор, кандидат мистецтвознавства, Заслужена артистка України;</p> <p>Гузєєва Валентина Володимирівна, кандидат мистецтвознавства,</p>	

Е-mail та інші контакти викладача	nina14may@gmail.com ; helenabalan17@gmail.com ; +380963069863, Lyasota47@ukr.net zinovyburkatskyy@gmail.com alla_ch-ko@ukr.net zarharija@ukr.net +38 (067) 797 0 967 tina112@meta.ua
Цілі та предметні результати навчання	
Цілі дисципліни	<p>Метою курсу «Історія виконавства» є комплексна підготовка високопрофесійних фахівців, здатних розв'язувати складні спеціалізовані завдання та практичні проблеми у сфері музичного мистецтва, відповідно до фахової кваліфікації. Означена мета передбачає застосування певних знань історичного, виконавсько-стилістичного характеру у сфері музичного мистецтва. Курс формує погляд на виконавство як на спосіб проявлення духовної ідеї нації в художньо-звукових образах; знайомить з традиціями та останніми досягненнями сучасного виконавського мистецтва, засобами художньої комунікації, завданнями духовно-культурного, морально-етичного виховання суспільства.</p> <p>Основними завданнями вивчення дисципліни «Історія виконавства» є: систематизація знань, що складають основу процесу історичного розвитку фахового виконавства, як основи для виховання активної творчої особистості, конкурентоспроможного сучасного фахівця з глибокими теоретичними знаннями.</p> <p>Метою курсу «Історія музично-теоретичних систем» є ґрунтовний розгляд історичного статусу музично-теоретичних дисциплін у процесі розвитку музичної освіти. Із предметів, які виконували лише допоміжну роль і безпосередньо були підпорядковані завданню практичного оволодіння ремеслом, вони стали предметами, метою яких стало виховання музичного слуху, ґрунтовна теоретична підготовка, стимулювання практичної творчої діяльності, розвиток музичного мислення.</p>
Компетентності	<p>Загальні (за освітньою програмою):</p> <p>ЗК 1. Здатність до спілкування державною мовою як усно, так і письмово.</p> <p>ЗК 2. Знання та розуміння предметної області та розуміння професійної діяльності.</p> <p>ЗК 3. Здатність до абстрактного мислення, аналізу та синтезу.</p> <p>ЗК 4. Вміння виявляти, ставити та вирішувати проблеми.</p> <p>ЗК 5. Здатність до пошуку, оброблення та аналізу інформації з різних джерел.</p> <p>ЗК 7. Здатність бути критичним і самокритичним.</p> <p>ЗК 8. Здатність застосовувати знання у практичних ситуаціях.</p> <p>ЗК 9. Здатність вчитися і оволодівати сучасними знаннями.</p> <p>ЗК 11. Здатність оцінювати та забезпечувати якість виконуваних робіт.</p> <p>ЗК 12. Здатність працювати автономно.</p> <p>ЗК 14. Навички використання інформаційних і комунікаційних технологій.</p> <p>ЗК 16. Здатність реалізувати свої права і обов'язки як члена суспільства, усвідомлювати цінності громадянського (вільного</p>

	<p>демократичного) суспільства та необхідність його сталого розвитку, верховенства права, прав і свобод людини і громадянина в Україні.</p> <p>ЗК 17. Здатність зберігати та примножувати моральні, культурні, наукові цінності і досягнення суспільства на основі розуміння історії та закономірностей розвитку предметної області, її місця у загальній системі знань про природу і суспільство та у розвитку суспільства, техніки і технологій, використовувати різні види та форми рухової активності для активного відпочинку та ведення здорового способу життя.</p> <p>Спеціальні (за освітньою програмою):</p> <p>СК 3. Здатність усвідомлювати художньо-естетичну природу музичного мистецтва.</p> <p>СК 5. Здатність використовувати знання про основні закономірності й сучасні досягнення у теорії, історії та методології музичного мистецтва.</p> <p>СК 6. Здатність використовувати професійні знання та навички в процесі творчої діяльності.</p> <p>СК 7. Здатність володіти науково-аналітичним апаратом та використовувати професійні знання у практичній діяльності.</p> <p>СК 10. Здатність застосовувати базові знання провідних музично-теоретичних систем та концепцій.</p> <p>СК 11. Здатність оперувати професійною термінологією.</p> <p>СК 12. Здатність збирати, аналізувати, синтезувати художню інформацію та застосовувати її в процесі практичної діяльності.</p> <p>СК 13. Здатність використовувати широкий спектр міждисциплінарних зв'язків. СК 15. Здатність здійснювати редакторську / менеджерську/ лекторську/ аранжувальну / звукорежисерську діяльність в сфері музичного мистецтва.</p> <p>СК 16. Здатність використовувати засоби масової інформації для просвітництва, популяризації та пропаганди досягнень музичної культури.</p> <p>СК 18. Здатність свідомо поєднувати інновації з усталеними вітчизняними та світовими традиціями у виконавстві, музикознавстві та музичній педагогіці.</p> <p>Здатності (додаткові професійні):</p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність відрізнити і виділяти найбільш цінний досвід розвитку відомих виконавських шкіл; – здатність застосовувати знання музично-стильових абстракцій у конкретиці творчо-практичних рішень мистецької комунікації; – здатність оволодівати новими сучасними знаннями та проведення фахових досліджень та науково-популярних презентацій; – розуміння необхідності масштабного мислення, знання структури професійної діяльності творчих спільнот України, світу, здатність «вписувати» творчі задуми до перспективних проектів; – володіння творчими моделями самореалізації на прикладі діяльності майстрів-виконавців, здатність до самостійного планування творчої (концертної / лекційної / проектної) ідеї та її втілення.
<p>Програмні результати навчання</p>	<p>РН 6. Демонструвати спроможність до самостійного дослідження наукової / творчої проблеми в галузі музичного мистецтва та написання роботи / підготовки програми публічного концертного</p>

	<p>виступу відповідно до вимог, готовність дискутувати і аргументувати власну позицію.</p> <p>РН 7. Володіти методами опрацювання музикознавчої літератури, узагальнення та аналізу музичного матеріалу, принципами формування наукової теми / концертної програми та розуміння подальших перспектив розвитку даної проблематики в різних дослідницьких жанрах / формах публічної презентації.</p> <p>РН 8. Демонструвати володіння музично-аналітичними навичками в процесі створення виконавських, музикознавчих та педагогічних інтерпретацій.</p> <p>РН 10. Володіти базовими знаннями, практичними навичками організаційної та творчої роботи з ансамблевим колективом.</p> <p>РН 11. Застосовувати теоретичні знання та навички в редакторській / менеджерській / лекторській / звукорежисерській практичній діяльності.</p> <p>РН 12. Володіти термінологією музичного мистецтва, його понятійно-категоріальним апаратом.</p> <p>РН 13. Вміти здійснювати педагогічну діяльність.</p> <p>РН 14. Використовувати на професійному рівні методи та прийоми викладання гри на інструменті / вокалу / диригування / теорії, історії музики / композиції.</p> <p>РН 15. Демонструвати музично-теоретичні, культурно-історичні знання з музичного мистецтва.</p> <p>РН 16. Виявляти розуміння фінансово-адміністративних принципів організації мистецьких заходів, закладів культури та музичної освіти.</p> <p>РН 17. Демонструвати аргументовані знання з особливостей музичних стилів різних епох.</p> <p>Поглиблені для курсу «Історія виконавства»:</p> <ul style="list-style-type: none"> – здатність побудови аргументованої дискусії з питань історії виконавської культури в цілому та відповідно до фахової кваліфікації; – здатність орієнтуватися у схожості і відмінностях виконавських шкіл, знання про їх особливості, збереження та примноження традицій одеських виконавських шкіл; – здатність визначати репертуарні та стилістичні магістралі в концертній діяльності відомих виконавців світу. <p>Поглиблені для курсу «ІМТС»:</p> <ul style="list-style-type: none"> – ознайомлення студентів з історією формування музично-теоретичних систем у контексті загальної еволюції музичної культури, з її провідними напрямками та етапами розвитку; – виховати розуміння закономірностей музично-історичного процесу, його соціально-культурну, історичну обумовленість. – розвинути художньо-історичне мислення студентів, поглибити фахові знання в галузі музичних стилів, жанрів, форм.
<p>Вимоги до підготовки слухачів (міждисциплінарні зв'язки, що передують вивченню дисципліни)</p>	<p>У структурно-логічній схемі ОПП дисципліна «Історія виконавства» / «Історія музично-теоретичних систем» вивчається на етапі підготовки фахівців освітнього рівня «бакалавр» і є дисципліною, яка використовує інтердисциплінарні підходи загально-гуманітарних та професійно-орієнтованих дисциплін, курсів музично-історичних дисциплін, спеціального класу, . Базові знання з дисципліни забезпечують досягнення професійної універсальності і подальшу самореалізацію виконавця.</p>
<p>Зміст дисципліни (перелік тем)</p>	<p>План курсу для фахової кваліфікації «Фортепіано» Розділ 1. Період клавірного мистецтва (XVI – перша половина XVIII століття)</p>

Тема 1. Епоха Відродження. Зародження клавірного мистецтва. Історія створення та вдосконалення клавірних інструментів. Перші клавірні школи Іспанії, Італії, Нідерландів, Німеччини, Англії, Франції XVI – XVII ст.

Тема 2. Епоха Бароко.

Тема 3. Франція. Розквіт клавесинного мистецтва. Ф. Куперен, Ж. Ф. Рамо.

Тема 4. Італія. Віртуозний стиль Д. Скарлатти. Новаторські ідеї в галузі фактури та формоутворення. Виконавці: Ванда Ландовська, Ральф Кіркпатрік, Ельжбета Стефаньська, Артуро Бенедетті Мікеланджелі, Еміль Гілельс.

Тема 5. Німеччина. Творчість І. С. Баха та Г. Ф. Генделя.

Виконавці: Вальтер Гізекінг (Walter Giesecking; 1895-1956), Марія Юдіна (Maria Yudina; 1899-1970), Розалін Тюрек (Rosalyn Tureck; 1914-2003), Святослав Ріхтер (Sviatoslav Richter; 995) , Іво Янссен (Ivo Janssen; b. 1963)

Тема 6. Сентименталізм та нові тенденції у мистецтві. Сині І. С. Баха. Італійські клавіристи другої половини XVIII ст. Винахід фортепіано.

Розділ 2. Віденський класицизм XVIII ст.

Тема 7. Віденський класицизм. Й. Гайдн, В. А. Моцарт, Л. ван Бетховен – спільність та відмінності.

Тема 8. Формування традиційних жанрів та засобів виразності. Розвиток фортепіанного виробництва.

Розділ 3. Фортепіанне мистецтво Європи першої половини XIX століття. Епоха романтизму

Тема 9. Салонно-віртуозний напрямок наприкінці XVIII – у першій половині XIX ст. Блискучий стиль. М. Клементи, Й. Крамер, Й. Гумель, Ф. Калькбреннер, К. Черни, І. Мошелес.

Тема 10. Ф. Шопен – «поет фортепіано». Виконавча та педагогічна діяльність композитора.

Ф. Ліст – великий піаніст-віртуоз та композитор.

Тема 11. Фортепіанна культура Франції, Німеччини та Австрії у другій половині XIX ст. Пізній романтизм. Творчість К. Сен-Санса, С. Франка, Й. Брамса.

Розділ 4. Західноєвропейське фортепіанне мистецтво кінця XIX – XX ст.

Тема 12. Відродження французького фортепіанного мистецтва наприкінці XIX століття та її розквіт на початку XX століття. Традиції французьких клавесиністів та нові стилістичні тенденції у творчості К. Дебюссі та М. Равеля

Тема 13. XX ст. Пошук шляхів поновлення фортепіанного мистецтва в європейських країнах. Нові напрямки, течії, школи

Тема 14. Виконавче та педагогічне мистецтво зарубіжних країн у XX ст. Найвідоміші піаністи – представники різних національних шкіл

План курсу для фахової кваліфікації «Хорове диригування»

Тема 1. Історичний зріз формування хорового виконавського мистецтва Східної Європи та шляхи його розвитку.

Тема 2. Професіоналізація хорового мистецтва. Історичні модифікації профіля диригентської спеціальності.

Тема 3. Музично-риторична лексика в хорових партесних концертах: питання інтонування сакрального слова. Стилєві концертно-виконавські концепції у сучасних реаліях

Тема 4. Поняття «Хорової виконавської школи»: особливості,

відмінності, традиції.

Тема 5. Специфіка сучасної хорової культури: виконавство і творчість. «Золота доба» української хорової музики.

Тема 6. Театралізація хорових творів як метод художньої інтерпретації: параметри звуко-пластичної та словесно-музичної адекватності

Тема 7. Відомі хорові колективи та їх диригенти

Тема 8. Фестивально-конкурсний рух як нова хвиля активізації хорового мистецтва України та зарубіжжя (Літні хорові академії, Світові хорові Олімпіади)

Тема 9. Географія світового хорового простору: засоби професійної комунікації: ВНМС України, Спільнота М. Леонтовича, Intercultur, Musica mundi та інш.

Теми для рефератів:

Відомі хорові колективи України та їх диригенти

Національна заслужена академічна Капелла "Думка" - провідний хоровий колектив України

Національний академічний народний хор імені Г. Верьовки і традиції української співочої культури

Значення діяльності камерного хору "Київ" в мистецькому просторі Східної та Західної Європи

Чоловіча хорова Капелла ім. Л.Ревуцького та її міжнародне визнання

Хорова капела "Орея": шлях експериментів і створення нових традицій

Одеська хорова школа: виконавсько-стильові аспекти та персоналії

План курсу для фахової кваліфікації «Оперно-симфонічне диригування»

Тема 1. Історичний зріз формування диригентського виконавського мистецтва. Провідні школи та їх особливості.

1. Зародження сучасної форми диригування (перша половина XIX ст.) та виокремлення його в самостійну галузь музичного виконавства: Л. Шпор, Г. Спонтіні, Г. Вебер, К. Вебер, Ф. Мендельсон.

2. Західноєвропейська диригентська школа: Г. Малер, А. Нікіш, Г. Бюлов, Ф. Вейнгартнер, Б. Вальтер, О. Клемперер, В. Фуртвенглер, А. Тосканіні, О. Фрід, О. Штраус,

Тема 2. Музична мова і мовлення. Точка «золотого» перетину та система засобів музичної виразності. «Золота пропорція» у музиці композиторів-класиків та інших.

Тема 3. Оперно-симфонічне виконавство: генеза, шляхи становлення, сучасність.

Тема 4. Специфіка сучасної оперно-симфонічної творчості. «Золота доба» української симфонічної музики.

Тема 5. Симфонічні оркестри України та їх творча діяльність. Підготовка диригентських кадрів на сучасному етапі. Українські диригентські школи: М. Канерштейн, М. Колесса, Ю. Луців Є. Дущенко, В. Здоренко, М. Дядюра, В. Сіренко, Н. Пономарчук.

Тема 6. Перегляд відеозаписів репетиційної роботи видатних диригентів. Аналіз і співставлення інтерпретацій: у Німеччині - Ф. фон Вайнгартнер (1863–1942), Б. Вальтер (1876–1962), О. Клемперер (1885–1973), В. Фуртвенглер (1886–1954); в Італії – А. Тосканіні (1867–1957), Т. Серафін (1878–1968), В. де Сабата (1892–1967; у Великій Британії – Г.-Дж. Вуд (1869–1944), Т. Бічем (1879–1961), А. Боулт (1889–1983); у Франції – П. Монте (1875–1964), Ш. Мюнш (1891–1968), А. Клюїтенс (1905–67), І. Маркевич (1912–83); в Австрії

– К. Бем (1894–1981), Й. Кріпс (1902–74), Г. фон Караян (1908–89); у Польщі – Е. Млинарський (1870–1935), Г. Фітельберг (1879–1953); у США – Ф. Райнер (1888–1963), Л. Стоковський, Дж. Селл (1897–1970), Ю. Орманді (1899–1985), Л. Бернстайн (1918–90).

Тема 7. Від поточної репетиції до престижного контракту: шляхи та магістралі оперно-симфонічного виконавства на сучасному етапі.

Тема 8. Географія оперно-симфонічної творчості: засоби професійної комунікації, грантові проекти, особистий менеджмент диригента.

Тема 9. Диригентська професія у світлі сучасних наук: психофізіології, соціопсихології, економіки та менеджменту.

Тема 10. Порівняльна характеристика роботи диригентів різних видів мистецтв та жанрів (диригент-симфоніст, оперний диригент, диригент хору, диригент військового ансамблю, диригент духового та народного оркестрів, диригент джазових оркестрів тощо).

План курсу для фахової кваліфікації «Оркестрові духові та ударні інструменти»

Лекція 1. Духові інструменти первісно - общинного ладу.

Лекція 2. Давній Схід.

Лекція 3. Давня Греція.

Лекція 4. Давній Рим.

Лекція 5. Середньовіччя.

Лекція 6. Епоха Відродження.

Лекція 7. XVII століття.

Лекції 8 - 9. XVIII століття.

Лекції 10 - 11. Музичний романтизм і інструментальна реформа.

Лекція 12. Духові інструменти в музиці XX століття.

Лекція 13. Народні джерела духового виконавства України. Київська Русь.

Лекція 14. Духове виконавство українського народу після загибелі Київської Русі.

Лекція 15. Духове виконавство України після Переяславської ради.

План курсу для фахової кваліфікації «Народні інструменти»

Лекція 1. Визначення понять “народний інструмент”, “академічна музика”. Народні музичні інструменти України.

Лекція 2. Явище кобзарства на Україні. Еволюція бандури: органологічний та культурологічний аспекти

Лекція 3. Типи та види гармонік. Винахід К. Деміана. Розповсюдження гармонік. Баян та акордеон в Україні у першій половині XX ст.

Лекція 4. Походження та еволюція домри і балалайки. Розвиток домрово-балалаечного мистецтва в XVI-XIX ст. Оркестр народних інструментів

Лекція 5. Музично-просвітницькі ідеї В. А. Комаренка та їх значення в розвитку аматорського та професійного оркестрово-ансамблевого виконавства в Україні.

Лекція 6. Етапи розвитку гітарного мистецтва. Гітарне мистецтво України.

Лекція 7. Організація професійного навчання на народних інструментах у 1920-1930-х рр.

Лекції 8. Організація навчання на народних інструментах в музичних вузах (Харків, Київ, Одеса)

Лекція 9. Виникнення готово-виборного баяна та його швидке розповсюдження в академічному виконавстві 1960-х рр. Виконавці на народних інструментах та концертний репертуар 1960-70-х рр.

Лекція 10. Становлення та розвиток оркестру українських народних інструментів

Лекція 11. Конкурсна система та її місце у народно-інструментальному жанрі

Лекція 12. Виконавство на народних інструментах останньої третини ХХ ст.: жанрово-стильові аспекти музики та виконавство..

Лекція 13. Особливості сучасного етапу народно-інструментального виконавства: жанрово-стильові та музично-мовні аспекти.

Лекція 14. Творчість українських композиторів для народних інструментів.

Лекція 15. Одеська академічна школа народно-інструментального мистецтва.

Залік складається з двох частин: захисту реферату та перевірки знань (задовільна відповідь на два питання).

План курсу для фахової кваліфікації «Спів»

1. Вступна частина: огляд курсу; визначення основних понять;
2. Античність та раннє Середньовіччя (до X століття):
 - Розвиток вокального виконавства у давньоримських і давньогрецьких культурах;
 - Ранній християнський спів;
 - Григоріанський хорал;
 - Вокальні школи, співаки та композитори періоду: Хільдегарда Бінгенська, П'єр де Ла Рю, Перотін, Леонін та Перотін;
3. Середні віки (XI-XV століття):
 - Розвиток поліфонії та вплив церковної музики на вокальне виконавство;
 - Вокальні школи, співаки та композитори періоду: Гвідо Д'Ареццо, Гільєм де Мачо, Гуільєме де Мачо, Йоханнес Окегем, Жоскен де Пре, Гільом Дюфай;
4. Ренесанс (XV-XVI століття):
 - Розвиток гуманістичної культури та вплив на музику; мадригали та мотети;
 - Розвиток опери та барокового вокального стилю;
 - Вокальні школи, співаки та композитори періоду: Джованні П'єрлуїджі да Палестріна, Клаудіо Монтеверді, Жан-Батист Люлі, Генрі П'єр;
5. Бароко (XVII-XVIII століття):
 - Опера та її розвиток;
 - Кантата та ораторія
 - Вокальні школи, співаки та композитори періоду: Кастрати (Карло Броскіні, Фарініеллі, Каффареллі), композитори - Франческо Бернарді, Антоніо Вівальді, Ісаак Штраус
6. Класицизм (кінець XVIII-XIX століття):
 - Розвиток оперного жанру та поява оперних театрів;
 - Інтерпретація вокальних творів та її вплив на виконавську майстерність;
 - Вокальні школи, співаки та композитори періоду: Вольфганг Амадей Моцарт, Людвіг ван Бетховен, Йоганнес Брамс, Йозеф Гайдн, Вільгельм Фуртвенглер;
7. Романтизм (початок XIX-початок ХХ століття):

	<ul style="list-style-type: none"> – Розвиток романтичної опери та її вплив на вокальну музику; – Розвиток вокальної техніки та її вплив на виконавську майстерність; – Вокальні школи, співаки та композитори: Густав Малер, Франц Шуберт, Ріхард Вагнер, Джузеппе Верді, Марія Каллас, Енріко Карузо; <p>8. Модернізм та постмодернізм (початок ХХ-ХХІ століття):</p> <ul style="list-style-type: none"> – Експерименти в сучасній вокальній музиці; – Вокальні школи, співаки та композитори: Бенджамін Бріттен, Луччано Паваротті, Барбара Хендрикс, Філіп Глас, Мередіт Монк; <p>9. Традиції та сучасність українського вокального виконання: Історія та репертуар українських оперних театрів;</p> <p>10. Персоналії та вокальні школи.</p> <p>План курсу для фахової кваліфікації «оркестрові струнні інструменти»</p> <p>Тема 1. Історія виникнення смичкових інструментів</p> <p>Тема 2. Школи Європи 16 – 17 ст.</p> <p>Тема 3. Виконавство італійських майстрів.</p> <p>Тема 4. Французька виконавська школа.</p> <p>Тема 5. Німецька школа гри.</p> <p>Тема 6. Інструментальна реформа.</p> <p>Тема 7. Українська виконавська школа.</p> <p>Тема 8. Історія фахової освіти. Одеська консерваторія.</p> <p>Тема 9. Сучасні тенденції у виконанні на струнних інструментах. Конкурси, фестивалі, проєкти.</p> <p>План курсу «Історія музично-теоретичних систем» для фахових кваліфікацій «Музикознавство» та «Композиція»</p> <p>Тема 1. Структура музично-теоретичного знання.</p> <p>Тема 2. Місце історії теоретичного музикознавства в системі науки про музику.</p> <p>Тема 3. Історичні та соціальні умови виникнення та розвитку давньогрецької теорії. Творці давньогрецької теорії музики.</p> <p>Тема 4. Музична теорія Середньовіччя. Музікус Боецій: антична традиція в Середньовіччі. Спадщина «Повчання у музиці». Філософія гармонії.</p> <p>Тема 5. Новації Гвідо Аретинського у музичній науці та практиці. Музично-теоретичні твори. Вчення про сольмізацію.</p> <p>Тема 6. Музична теорія доби Відродження. Джозеффо Царліно та його «Встановлення гармонії».</p> <p>Тема 7. Наукова методологія Царліно, будова та проблематика трактату «Встановлення гармонії». Поняття музики, гармонії та контрапункту. Розширення піфагорійської четвірки до шістки.</p> <p>Тема 8. Початок Нового часу: західноєвропейська теорія ХVІІ – 1-ї половини ХVІІІ століття: від гармонії світу до світу тональної гармонії.</p>
<p>Дидактичні методи</p>	<p>1. Теоретико-інформаційні (усний виклад - бесіда, розповідь, пояснення, дискусія, консультування)</p> <p>2. Практико-операційні (ілюстрація, аудіо-, відеодемонстрація тощо)</p>

	<p>3. Пошуково-творчі (творчий експеримент, творчий діалог)</p> <p>4. Метод самостійної роботи (робота з науковим, біографічним та нотним текстом, записами, порівняння, аналіз)</p> <p>5. Контрольно-оцінювальні</p> <p>У разі роботи в дистанційному режимі може використовуватись віртуальне навчальне середовище MOODLE, Google Classroom; комунікаційна платформа Zoom, Meet та ін.. Поточна комунікація з викладачем здійснюється через месенджери чи електронну пошту (за вибором академічної групи).</p>
<p>Література основна</p>	<p>для фахової кваліфікації «Фортепіано»</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Актуальні аспекти сучасного українського музичного мистецтва. Ліра-К, 2017. 2. Волик О. О. Класичне та аklasичне у виконавських інтерпретаціях Етюдів ор. 25 Фридерика Шопена // Науковий вісник Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського : зб. наук. праць. Київ : НМАУ ім П. І. Чайковського, 2018. Вип. 123. С. 39–48. 3. Волик О. О. Конфігурація піанізму та композиції у творчій свідомості Ф. Шопена // Традиції та новації у вищій архітектурно-художній освіті : зб. наук. праць. Харків : ХДАДМ, 2018. Вип. 2. С. 109–113 4. Волик О. О. Художній етюд на перехресті віртуозності та концептуалізму // Міжнародний вісник: Культурологія. Філологія. Музикознавство = International journal: Culturology. Philology. Musicology : [зб. наук. праць]. Київ : Міленіум, 2018. Вип.1 (10). С. 291–295. 5. Геді А. І. Еволюція фортепіанного стилю Б.Бартока. Проблеми взаємодії мистецтв, педагогіки та теорії і практики освіти. Харків: ХНУМ, 2020. Вип. № 57. С. 45-60 6. Давидов М. А. Інтерпретаційні аспекти виконавської майстерності // Музичне виконавство: Науковий вісник. К. : НМАУ, 1999. Вип. 2. С. 88–98. 7. Касьяненко Л.О. Про семантику Прелюдій Ф.Шопена // Науковий вісник НМАУ ім.П.І.Чайковського. Музичне виконавство. К.: НМАУ, 2000. Вип. 5, кн.4. С.111-119. 8. Кашкадамова Н. Історія фортеп'яного мистецтва XIX сторіччя. Тернопіль: АСТОН, 2006. 608 с. 231 9. Кашкадамова Н. Фортеп'яно-виконавське мистецтво України. Історичні нариси. Львів: КІНПАТРИ ЛТД, 2017. 611 с. 10. Кашкадамова Н. Виконавська інтерпретація у фортеп'яному мистецтві XX сторіччя. Львів: КІНПАТРИ ЛТД, 2014. 11. Кашкадамова Н. Історія фортеп'яного мистецтва XIX сторіччя. Тернопіль: АСТОН, 2006. Кашкадамова Н. Історія фортеп'яного мистецтва XIX сторіччя: Підручник. Тернопіль: АСТОН, 2006. 12. Левкулич Є. Фортепіанна спадщина Сергія Борткевича у виконавському просторі першої половини XX століття // Часопис Національної музичної академії України імені П. І. Чайковського: наук. журнал. Київ : НМАУ ім. П. І. Чайковського, 2018. № 4 (41). С. 88–103. 13. Михалюк Алла Формування виконавської культури майбутніх учителів музики засобами українського фортепіанного мистецтва. Ліра-К, 2016.

14. Остапенко Лариса Методологія мистецької освіти. Ліра-К, 2017.
15. Пістунова Тетяна Українська інструментальна музика. Музично-текстологічний аналіз. Ліра-К, 2017.
16. Самойленко А. Современное метнероведение: теоретические пролегомены и творческие перспективы. Музичне мистецтво і культура: Науковий вісник Одеської національної музичної академії ім. А. В. Нежданової. Одеса, 2017. Вип. 29. Кн. 2. С. 108–123.
17. Самойленко О. І. Категорія музичного мислення у понятійному контексті психології мистецтва. Музичне мистецтво і культурі. Науковий вісник. Вип. 26. Одеса, 2018. С. 157–168.
18. Самойленко О. Теорія музикознавчої інтерпретації як напрям сучасної герменевтики // Часопис Національної музичної академії ім. П. І. Чайковського. Науковий журнал. № 2. К.: НМАУ ім. П.І.Чайковського, 2011. С. 3–11.
19. Серотюк Петро Музична педагогіка та виконавство. Випуск 5. Збірник статей. Навчальна книга - Богдан, 2012.
20. Соланський С. «Король барокової музики – виконавець» (до проблеми розуміння нотного тексту в епоху Бароко) //Наукові збірки ЛНМА ім. М.В. Лисенка:Музикознавчі студії. Львів: СПОЛОМ, 2008. Вип. 18. С. 98-105.
21. Соланський С. Виконавська рецепція клавірних творів Й.С. Баха у Львівській фортепіанній школі //Наукові записки Рівненського державного гуманітарного університету: Українська культура: минуле, сучасне, шляхи розвитку. Вип. 16. Рівне: РДГУ, 2010. Т. 1. С. 130-134.
22. Сухленко І. Ю. Виконавський стиль Володимира Горовиця у руслі розвитку романтичної традиції : автореф. дис. ... канд. мистецтвознав. : 17.00.03. Харк. націон. ун-т мистец. ім. І.П. Котляревського. Харків, 2011. 16 с.

для фахової кваліфікації «Хорове диригування»

1. Ананьєва Н. Музично-риторична лексика в хорових концертах А. Веделя: питання інтонування сакрального слова / Збірка «Науковий вісник» НМАУ ім. П.Чайковського. К.: 2014. Вип.85.
2. Білик Н. Оперно-хорова творчість українських композиторів 80-90 рр. ХХ ст. Харків: Крок, 2003.
3. Батовська О. Сучасне хорове мистецтво а`сappellаяк системний музично-виконавський феномен: дис. ...канд. мист.: 17.00.03/ Одес. нац. муз. академія ім. А.В. Нежданової, Одеса, 2019. 518 с.
4. Бенч-Шокало О. Український хоровий спів. - К. Укр. Світ., 2002. 439с.
5. Бондар Е. Художньо-стильовий синтез як феномен сучасної хорової творчості. Одеса: Астропринт, 2019. 387 с.
6. Бондар Е. Генезіс професійного хорового мистецтва: від витоків до ХVІІІ століття. //Виконавське музикознавство: стильові парадигми композиторської творчості та музично – виконавської інтерпретації, актуальні проблеми музичної педагогіки: Наук. вісник НМАУ ім. П. Чайковського/ автор

- проекту, ред.-упор. М.А. Давидов, В.Г. Сумарокова. Київ: НМАУ ім. П. Чайковського, . 2013.-Вип.107. С. 105-117.
7. Бондар Е. Сучасна концертна хорова практика: до проблеми художньо-стилевого синтезування. //Проблеми сучасності: мистецтво, педагогіка, культура: зб. наук. праць Луган. держ. академії культури і мистецтв/за ред. В.Л. Філіпова, Луганськ: Вид-во ЛДАКМ, 2014. Вип. 29. С. 25-34.
 8. Гулеско. І. Національний хоровий стиль: навч. посіб.: Х., 1994, 43 с.
 9. Кияновська Л. Українська музична культура / навч. посібник. К.: ДМЦНЗКМ, 2002.
 10. Кияновська Л. «Перемиська школа як культурологічний феномен»/Львівська нац. Муз. академія ім. М.В. Лисенка/ Вісник Ун-ту: Серія мист-во. 2007. Вип. 7. С. 65-69.
 11. Лащенко А. Новітні тенденції сучасного хорового мистецтва України / Збірка «Науковий вісник» НМАУ ім. П. Чайковського. Вип. 2000. С. 8 – 25.
 12. Лащенко А. Українське хорове мистецтво ХХ ст. /Збірка «Науковий вісник» НМАУ ім. П. Чайковського. К., 2000. Вип.16, кн. 6. С. 18 – 31.
 13. Мостова Ю. Театралізація хорових творів як метод художньої інтерпретації: параметри звуко-пластичної та словесно-музичної адекватності //Ю. Мостова, зб. Музичне виконавство, К.: Науковий вісник НМАУ ім. П. Чайковського, 2011.
 14. Музичне мистецтво України (питання історії, питання педагогіки, питання виконавства, музичне мистецтво в творчих персоналія) : кол. монографія / [ред.- упоряд. Н. М. Кречко]. Київ: Вид-во Ліра, 2017. 204 с.
 15. Одеська хорова школа: методичні засади, творчі портрети, невідомі діалоги: збірник матеріалів, нарисів, статей.. Одеса: Астропринт, 2021. 440 с.

для фахової кваліфікації «Оперно-симфонічне диригування»

1. Апатский В.М. Основи теорії та методики музично-виконавського мистецтва. Навчальний посібник. К., НМАУ ім.П.І. Чайковського. 2006. 432 с.
2. Білик Н. Оперно-хорова творчість українських композиторів 80-90 рр. ХХ ст. Харків: Крок, 2003.
3. Бутенко Л. Оперно-хорове виконавство. Одеса, 2002.
4. Кириленко Я. О. Теоретичні та практичні засади диригентської підготовки : навч. посіб. Київ : Київ. ун-т ім. Б. Грінченка, 2020. 108 с.
5. Козаренко О. Українська національна музична мова: генезис та сучасні тенденції розвитку. автореф. дис. ... д-ра. мистецтвознав. : 17.00.03 Музичне мистецтво; Нац. муз. акад. України імені П.І. Чайковського, Київ. 2001. 35 с.
6. Коновалова І. Інтелектуально-художня практика композиторів «нововіденської школи»: парадокси новаторства» Культурологія та соціальні комунікації: інноваційні стратегії розвитку: матер. міжнар. наук. конф., 26-27 листопада 2016 р. Харк. держ. акад. культури. Харків : ХДАК, 2016. С. 213-214.
7. Куриляк І. До питання генези української опери. Наукові збірки Львівської національної музичної академії ім. М. В.

Лисенка. Вип. 32. Музикознавчі студії. Львів, 2014. С. 173-183.

8. Лясота В. Історія диригентського мистецтва. Навчальний посібник, Одеса, 2014 р.
9. Макаренко Г. Виховання оперно-симфонічного диригента: досвід останніх десятиліть // Вісник Львівської академії мистецтв. Вип. 13. Львів, 2002. С. 50–62.
10. Макаренко Г. Генеза київської школи оперно-симфонічного диригування. Культурологія та мистецтвознавство. Київське музикознавство. Вип. 11. Київ, 2003. С. 214–223.
11. Остроухова Н.В. Жінки-диригенти в інтер'єрі Одеської опери // Музичномистецтвознавство культури. Науковий вісник. – Одеса : Астропринт, 2016.
12. Остроухова Н.В. Рікардо Бонічолі – композитор і диригент одеської італійської опери // Музичне мистецтво і культура. Науковий вісник. Одеса : Гельветика, 2021
13. Плужніков В. М. Професія диригента та шляхи її формування в західноєвропейській театральній практиці ХІХ століття. *Виконавське музикознавство*. Енциклопедичний довідник. Луцьк, 2010. С. 255–256.
14. Турчак С. В. Диригент в оперному театрі. Рожок В. І. Сонячний маестро: монографія. Київ: Автограф, 2006. С. 214–218.
15. Музичне мистецтво України (питання історії, питання педагогіки, питання виконавства, музичне мистецтво в творчих персоналія) : кол. монографія / [ред.- упоряд. Н. М. Кречко]. Київ: Вид-во Ліра, 2017. 204 с.

для фахової кваліфікації «Оркестрові духові та ударні інструменти» та «Оркестрові струнні інструменти»

1. Козицький Г. І. Спів і музика в Київській Академії за 300 років існування. Київ, 1971.
2. Хоткевич Г. Музичні інструменти українського народу. Харків, 1930.
3. Богданов В. Історія духового музичного мистецтва України. Харків, 2000.
4. Круль П. Національне духове інструментальне мистецтво українського народу. Київ, 2000.
5. Богданов В.О., Богданова Л.Д. Історія духового музичного мистецтва України: від найдавніших часів до початку ХХ ст.: В 2-х томах. Х.: ФО-П. Сілічева, 2013
6. Палійчук І.С. Український концерт для мідних духових інструментів: особливе трактування жанру. Музична україністика: сучасний вимір. К, 2010.
7. Посвалюк В. Т. Історія виконавства на трубі. Київська школа (друга половина ХІХ– ХХ ст.). К.: ПП «Квін», 2005.

для фахової кваліфікації «Народні інструменти»

1. Безугла Р. Баянне мистецтво в музичній культурі України: дис... канд. мист. К., 2004
2. Бортник Є. Домра в самодіяльному мистецтві України. Х., 1974.
3. Бортник Є. Формування і розвиток домрового мистецтва в Україні: дис... канд. мист. К., 1982.
4. Давидов М. А. Історія виконавства на народних інструментах. Українська академічна школа. Київ: НМАУ, 2005.

5. Іванніков Т. П. Гітарне мистецтво ХХ століття як феномен творчості. Кам'янець-Подільський: ПП Зволейко Д. Г., 2018
6. Костенко Н.Є. Харківська домрова школа в контексті музично-виконавської культури України. Х., 2009.
7. Лошков Ю. Володимир Андрійович Комаренко. Х.: ХДАК, 2002.
8. Матвіїв Г.В. Звукообразні чинники сучасної бандурної творчості: інструментально-виконавський авторський підхід: дис... канд.мист. Одеса, 2021.
9. Морозевич Н. В. Бандурне мистецтво як культурне надбання сучасності: дис... канд.мист., Одеса, 2003.
10. Скляр І. Київсько-харківська бандура. Київ: Музична Україна, 1971
11. Слюсаренко Т.О. Бандурне виконавство як явище національної української культури: дис.... канд.мист. Харків, 2016.
12. Сташевський А.Я. Нариси з історії української музики для баяна. Луганськ: Поліграфресурс, 2006
13. Сташевський А.Я. Сучасна українська музика для баяна: виражальні засоби, композиційні технології, інструментальний стиль. Луганськ: Янтар, 2013.
14. Хоткевич Г. Музичні інструменти українського народу. Харків, 1930.
15. Черноіваненко А.Д. Академічне музично-інструментальне мистецтво як предмет музикознавчої системології. Одеса: Гельветика, 2021.
16. Черноіваненко А.Д. Фактура у визначенні виражальних властивостей баянної музики: дис... канд.мист. К., 2002.

для фахової кваліфікації «Спів»

1. Алчевський Іван: Спогади. Матеріали. Листування /Упор. І.Лисенка, К.Милославського. К.: Музична Україна, 1980.
2. Антонюк В.Г. Українська вокальна школа: етнокультурологічний аспект: Монографія: 2-ге вид. К.: Українська ідея, 2001.
3. Антонюк В.Г. Гулак-Артемівський // Культура і сучасність. № 1.-2003.
4. Антонюк В.Г. Іван Жадан - забуте ім'я. Кіно-театр. 2004. № 11.
5. Антонюк В.Г. Історія українського вокального виконавства у творчій та епістолярній спадщині Л.Д. Лобанової // Мистецтвознавчі записки. № 2.- 2004.
6. Антонюк В.Г. Микола Аркас // Культура і сучасність. № 2.2004.
7. Антонюк В.Г. Школа сольного співу НМАУ ім. П.І. Чайковського //Академія музичної еліти України: Історія та сучасність. К.: Музична Україна. 2004
8. Батталья Еліо. Про виконання творів Верді // Музика. 1975. - №2.
9. Варварцев Н.Н. Украина в российско-итальянских общественных и культурных связях, (первая половина XIX в.). К.: Наукова думка, 1996.
10. Гмиря Б.Р. Статті. Листи. Спогади. К.: Музична Україна, 1975.
11. Гнідь Б.П. Виконавські школи України: Кафедра сольного співу НМАУ ім. П.І. Чайковського (1971-2001). К.: НМАУ ім. П.І. Чайковського, 2002.
12. Гнідь Б.П. Історія вокального мистецтва: Підручник. К.: НМАУ, 1997.

13. Голинський М.Т..Спогади /Переди, сл. та передм. С.Д.Козака\ М.Т Голинський. К.: Молодь, 1993.
14. Дилецький М. Граматика музикальна: Фотокопія рукопису 1723р. /Підгот. О.С. Цалай-Якименко. К.: Музична Україна, 1970.
15. Захарчук Т. Вокальна інтерпретація як предмет спеціального музикознавчого спостереження// Музичне мистецтво і культура. Вип.3. Одеса, 2002. С.304-312.
16. Захарчук Т. Композитор та співак: принципи стилістичного діалогу// Теоретичні та практичні питання культурології. Вип.6. Мелітополь, 2003. С. 63-78.
17. Карась Г. Музична культура української діаспори у світовому часопросторі ХХ століття. Монографія. Івано-Франківськ, Тіповіт, 2012.
18. Крушельницька Соломія: Спогади. Метеріали. Листування: У 2-х ч. /Вст. Ст. та упор. М.І. Головащенко. К.: Музична Україна, 1978. 36. Лисенко М.В. Листи / Упор. та ком. О.Лисенка. К.: Мистецтво, 1964.
19. Ламперти Ф. Мистецтво співу. (Переклад з італійського). К. , 1923.
20. Лаури-Вольпи Дж. Вокальні паралели. К.: Музична Україна, 1984.
21. Скоробогатько Н.И. Записки оперного концертмейстера. К.: Музична Україна, 1973.
22. Стендаль А. Жизнь Россини. Київ: Музична Україна, 1985.
23. Українська художня культура [навчальний посібник за ред. І. Ф. Ляшенка]. К.: Либідь, 1996.
24. Українські співаки у спогадах сучасників /Автор-упор. І.М. Лисенко. К.: Рада, 2003.
25. Черепанин М. В. Музична культура Галичини (друга половина ХІХ - перша половина ХХ ст..) Монографія. К.: Вежа, 1997.
26. Черкашина М.Р. Историческая опера эпохи романтизма (опыт исследования). К.: Музична Україна, 1986.
27. Шамаєва К.І. Музична освіта в Україні у першій половині ХІХ ст.: Навчальний посібник. К.: ІЗМН, 1996.
28. Шуляр О. Д. Історія вокального мистецтва. Монографія: Ч.І. - Ч2. Івано- Франківськ, «Плай» ПНУ ім.В.Стефаніка, 2010.
29. Grempler M. Rossini e la patria. Kassel: G. Bosse Verlag, 1996.
30. Heriot A. The castrati in opera. London.: Plenum corporation, 1927.

для фахових кваліфікацій «Музикознавство» та «Композиція»

1. Aleksandrova O.; Samoilenko O.; Osadcha S.; Grybynenko J.; Nosulya A. Composer's philosophy: the interdependence between worldview and writing technique. *WISDOM*, 2021. Vol. 20, Issue 4, pp. 158-165. (WOS)
2. Samoilenko O., Osadcha S., Chernoiivanenko A, Ovsyannikova-Trel O. The concept of simplicity in determining the aesthetic and semantic intents of musical art (on the example of the style tendency of "new simplicity") . *AD ALTA: Journal of Interdisciplinary Research*, 2021. Vol. 11, Issue 2, Special Issue 21, pp. 197-203. (WOS)
3. Samoilenko O., Osadcha S., Chernoiivanenko A., Grybynenko J., Ovsyannikova-Trel O. Musical composition as metonymy of culture and the subject of musicological studies. *AD ALTA:*

	<p><i>Journal of Interdisciplinary Research</i>, 2022. Vol. 12, Issue 1, Special Issue 25, pp. 190-192. (WOS)</p> <ol style="list-style-type: none"> 4. Бодак Я. Історія західноєвропейської музики від найдавніших часів до XVII століття: Навчальний посібник / Редакційна колегія: Я. Кеньо, З.Лельо, Б.Пиц. Дрогобич: Коло, 2017. 280 с. 5. Гукова, В.В. Світова музична література: музика і музична мова: перший рік навчання: навч. посібник для спеціалізов. мистец. навч. закл. К.: Мелосвіт, 2006. 172 с.: портр., нот. іл. 6. Дідич Г.С. Історія західноєвропейської музики. Ч.І. Кіровоград, 2005. 226 с. 7. Жаркова В. Б. Десять взглядов на историю западноевропейской музыки. Т.1. Киев. ArtHuss. 2018. Т.2 Киев. ArtHuss. 2020. 8. Каплієнко – Ілюк Ю.В. Історія світової музики : навчальний посібник/ Ю.В. Каплієнко – Ілюк .- Чернівці : Місто, 2015.- 240с. 9. Овсяннікова-Трель О. «Нова простота» як системний жанрово-стильовий феномен в сучасному музичному мистецтві». Одеса: Видавничий дім «Гельветика», 2021. 462 с. 10. Ростовський О. Я. Теорія і методика музичної освіти. Навчально-методичний посібник / Олександр Якович Ростовський. Тернопіль: Навчальна книга – Богдан, 2011. 640 с. 11. Самойленко О. Феномен історичного знання та сучасна гуманітарна культура. <i>SINTAGMA MUSICUM. Збірка наукових статей та спогадів на пошану Стефанії Павлишин</i>. Львів : «Сполом», 2010. С. 13–20. 12. Синиця Л. М. «Слухання музики у структурі сучасного уроку музичного мистецтва // Мистецтво в школі 2012 №4 (40) С. 3–9 13. Фількевич Г.М. Всесвітня історія музики / Навчальний посібник. К.: Стіло, 2006. 14. Чернова І.В., Горман О.П. Зарубіжна музика: історія, стилі, напрями: Навчальний посібник. Львів: НАСВ, 2016. – 246 с. 15. Шадріна-Личак О. В. Авторська аплікатура в безтактових прелюдіях Ж. Ф. Дандріо: до проблеми вивчення автентичного стилю клавесинного виконання. <i>Науковий вісник НМАУ імені П. І. Чайковського : Старовинна музика: сучасний погляд</i> : [зб. статей]. – К., 2007. Вип. 61. Кн. 3. С. 194–199. 		
Технічне Забезпечення	<ul style="list-style-type: none"> - комп'ютерні мережеві засоби - музично-технічна апаратура - основна і додаткова література 		
Метод оцінювання	Кількість	Мінімальна оцінка в балах	Максимальна оцінка в балах
екзамен	1	60	100
Сума балів за екзамен/залік переводиться до екзаменаційної оцінки згідно з таблицею:			
Сума балів за всі види навчальної діяльності	Оцінка ECTS	Оцінка за національною шкалою	
		для екзамену, курсового проекту (роботи), практики	для заліку

90 – 100	A	відмінно	90 – 100 82-89 74-81 64-73 60-63
82-89	B	добре	
74-81	C		
64-73	D	задовільно	
60-63	E		
35-59	FX	незадовільно з можливістю повторного складання	35-59
1-34	F	незадовільно з обов'язковим повторним вивченням дисципліни	1-34

Політика курсу

Правила взаємодії	Політика навчальної дисципліни «Методика викладання фахових дисциплін (хорове диригування)» визначається положенням ОНМА імені А.В. Нежданової щодо організації навчального процесу.
--------------------------	--

Додаткова інформація	Силабус дисципліни «Історія виконавства», оновлена та ухвалена на засіданні кафедри хорового диригування (протокол № 11 від 03.07.2023 року); кафедри спеціального фортепіано (протокол № 7 від 03.07.2023 року), кафедри духових та ударних інструментів(протокол № 9 від 30.06.2023 року), кафедри оркестрових струнних інструментів та оперно-симфонічного диригування (протокол № 10 від 01.07.2023 року), кафедри народних інструментів (протокол № 10 від 30.06.2023), кафедри теорії музики та композиції (протокол № 15 від 30.06.2023 року), кафедри історії музики та музичної етнографії (протокол № 13 від 03.07.2023 року) , кафедри сольного співу (протокол №45 від 03.07.2023), погоджено колегією забезпечення якості освіти (протокол № 3 від 03.07.2023), розглянуто на засіданні Науково-методичної ради (Протокол №6 від 03.07.2023) та затверджено на засіданні Вченої ради Одеської національної музичної академії імені А.В. Нежданової (Протокол №14 від 04.07.2023).
-----------------------------	--